

P9_TA(2023)0471

Trzydziestolecie kryteriów kopenhaskich: nowy impuls dla polityki rozszerzenia UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie trzydziestolecia kryteriów kopenhaskich: nowy impuls dla polityki rozszerzenia UE (2023/2987(RSP))

(C/2024/4173)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 49,
- uwzględniając swoją rezolucję z 22 listopada 2023 r. dotyczącą wniosków Parlamentu Europejskiego w sprawie zmiany traktatów ⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w Kopenhadze 21 i 22 czerwca 1993 r., zwane również „kryteriami kopenhaskimi”,
- uwzględniając deklarację ze szczytu UE–Bałkany Zachodnie w Salonikach z 21 czerwca 2003 r., dotyczącą perspektywy przystąpienia krajów Bałkanów Zachodnich do Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z 5 lutego 2020 r. pt. „Usprawnienie procesu akcesyjnego – wiarygodna perspektywa członkostwa w UE dla państw regionu Bałkanów Zachodnich” (COM(2020)0057),
- uwzględniając swoje zalecenie z 23 listopada 2022 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie nowej strategii rozszerzenia UE ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie z 19 czerwca 2020 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Bałkanów Zachodnich po szczycie w 2020 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 23 i 24 czerwca 2022 r. oraz z 29 i 30 czerwca 2023 r.,
- uwzględniając pakiet rozszerzeniowy Komisji z 8 listopada 2023 r.,
- uwzględniając podstawowe zasady Unii Europejskiej, w tym zaangażowanie na rzecz demokracji, praworządności i poszanowania praw człowieka,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że rozszerzenie należy do najskuteczniejszych instrumentów polityki zagranicznej UE i jest jak dotąd jedną z najbardziej udanych strategii UE służących pobudzeniu niezbędnych reform w samej UE i w państwach kandydujących; mając na uwadze, że jest to wciąż strategiczna i przyszłościowa inwestycja geopolityczna w pokój, bezpieczeństwo, stabilność, współpracę, wspólne wartości i dobrobyt na kontynencie europejskim;
- B. mając na uwadze, że poprzednie rundy rozszerzenia z powodzeniem umocniły jednolity rynek, pobudziły wzrost gospodarczy i zwiększyły wpływy UE na świecie;
- C. mając na uwadze, że w ostatnich latach skuteczność rozszerzenia znacznie spadła z powodu niedotrzymania obietnic przez UE, a zwłaszcza przez Radę; mając na uwadze, że niesprawiedliwe opóźnienia i weta w Radzie poważnie zaszkodziły wiarygodności UE i jej zdolności do wspierania transformacji politycznej w krajach objętych procesem rozszerzenia; mając na uwadze, że Parlament jest bez wątpienia najbardziej wspierającą rozszerzenie instytucją w UE;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0427.

⁽²⁾ Dz.U. C 167 z 11.5.2023, s. 105.

- D. mając na uwadze, że ponad 30 lat temu – 21 i 22 czerwca 1993 r. – dwanaścioro ówczesnych szefów państw i rządów UE spotkało się w Kopenhadze i przyjęło zestaw kryteriów członkostwa w UE, w tym kryteriów dotyczących demokracji, praworządności, praw człowieka, gospodarki rynkowej i zdolności do realnego wdrażania dorobku prawnego UE; mając na uwadze, że kryteria kopenhaskie mają zasadnicze znaczenie, gdyż gwarantują, iż państwa aspirujące do przystąpienia do Unii wyznają wspólne wartości, mają stabilne instytucje i mogą z powodzeniem wdrażać przepisy UE;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 2 TUE Unia opiera się na wartościach demokracji, praworządności i poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, a wartości te są elementem kryteriów kopenhaskich i wszystkie państwa członkowskie mają obowiązek przestrzegać ich w każdych okolicznościach; mając na uwadze, że europejski mechanizm praworządności wprowadzono, by zapewnić skuteczną i spójną ochronę praworządności we wszystkich państwach członkowskich;
- F. mając na uwadze, że w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i wobec rosnącego zagrożenia ze strony Rosji dla pokoju i stabilności w Europie silniejsza polityka rozszerzenia nadal jest dla UE bardzo silnym narzędziem politycznym służącym ochronie i wspieraniu pokoju, bezpieczeństwa, stabilności, współpracy i wartości demokratycznych na kontynencie europejskim;
- G. mając na uwadze, że przystąpienie do UE musi zawsze być wynikiem procedury bazującej na zasługach, w której każdego kandydata ocenia się na podstawie kryteriów kopenhaskich, a zwłaszcza kryteriów dotyczących gwarancji pełnego poszanowania praw człowieka, demokracji i praworządności, co ma zapewniać, że rozszerzenie UE wzmocni, a nie osłabi UE i jej jednolity rynek; mając na uwadze, że procedurę przystąpienia określono w art. 49 TUE; mając na uwadze, że trzeba też uwzględnić zdolność UE do przyjmowania nowych państw, co zapisano w konkluzjach z kopenhaskiego szczytu Rady Europejskiej z 1993 r.; mając na uwadze, że Parlament apelował o jasny termin zakończenia negocjacji z państwami przystępującymi, najpóźniej na koniec obecnego dziesięciolecia;
- H. mając na uwadze, że reforma struktur zarządzania UE, w tym usprawnienie procedur decyzyjnych, są potrzebne już przy obecnym składzie UE, gdyż wymaga tego właściwe i skuteczne funkcjonowanie rozszerzonej Unii Europejskiej; mając na uwadze, że reformy i poprawa funkcjonowania Unii leżą w interesie zarówno obecnych, jak i przyszłych państw członkowskich;
- I. mając na uwadze, że w czerwcu 2022 r. program rozszerzenia nabrał tempa; mając na uwadze, że w pakiecie rozszerzeniowym z 2023 r. Komisja zaleciła rozpoczęcie negocjacji o przystąpieniu z Ukrainą i Republiką Mołdawii, a także z Bośnią i Hercegowiną, gdy tylko kraj ten wdroży niezbędne działania, oraz przyznanie Gruzji statusu kraju kandydującego, gdy osiągnie ona odpowiednią zgodność z kryteriami członkostwa; mając na uwadze, że na posiedzeniu, które odbędzie się 14 i 15 grudnia 2023 r., Rada Europejska podejmie decyzję w sprawie tych zaleceń; mając na uwadze, że obecnie państwami kandydującymi do przystąpienia do UE są: Czarnogóra, Serbia, Macedonia Północna, Albania, Bośnia i Hercegowina, Turcja, Republika Mołdawii i Ukraina; mając na uwadze, że Kosowo i Gruzję uznaje się za „potencjalnych kandydatów”; mając na uwadze, że na posiedzeniu, które odbyło się 23 i 24 czerwca 2022 r., Rada Europejska przyznała status państwa kandydującego Ukrainie i Republice Mołdawii, a 15 grudnia 2022 r. – Bośni i Hercegowinie;
- J. mając na uwadze, że w komunikacie z 2023 r. w sprawie polityki rozszerzenia UE Komisja zauważyła, iż państwa objęte procesem rozszerzenia muszą wykazać się determinacją w realizacji niezbędnych reform oraz poczynić wymierne postępy w kwestiach podstawowych, by w pełni wykorzystać nowy impet w tym procesie;
- K. mając na uwadze, że 17 października 2023 r. premier Armenii Nikol Paszinian oświadczył w Parlamencie Europejskim, iż Republika Armenii jest gotowa zbliżyć się do Unii Europejskiej na tyle, na ile Unia Europejska uzna to za możliwe;
1. dlatego apeluje do Rady Europejskiej, by na szczycie, który odbędzie się 14 i 15 grudnia 2023 r., zatwierdziła zalecenia Komisji przedstawione 8 listopada 2023 r. w pakiecie rozszerzeniowym, podjęła decyzję o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Ukrainą i Republiką Mołdawii, a także z Bośnią i Hercegowiną, oraz przyznała Gruzji status kraju kandydującego pod warunkiem podjęcia określonych działań; z zadowoleniem przyjmuje nowy plan wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich ogłoszony przez Komisję podczas prezentacji pakietu rozszerzeniowego z 2023 r.; wzywa także Radę do niezwłocznego przyjęcia ram negocjacyjnych, gdy tylko poszczególne kraje kandydujące spełnią odpowiednie wymogi, by móc szybko rozpocząć negocjacje o przystąpieniu;

2. upamiętnia 30. rocznicę przyjęcia kryteriów kopenhaskich, doceniając ich historyczne znaczenie dla jasnych i skutecznych zasad rozszerzenia UE, a także osiągnięcia i postępy poszczególnych państw w dążeniu do członkostwa w UE; z zadowoleniem przyjmuje zainteresowanie przystąpieniem do UE i polityczną wolę przystąpienia ze strony tak wielu krajów oraz docenia poważne starania krajów przystępujących o spełnienie wymogów członkostwa; potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz przyszłego członkostwa krajów kandydujących i potencjalnie kandydujących do UE; podkreśla, że trzeba przyjąć jasny harmonogram rozszerzenia UE dla krajów kandydujących, by zakończyć negocjacje o przystąpieniu do końca bieżącej dekady; zaznacza, że nie powinna istnieć szybka ścieżka do członkostwa; podkreśla, że nie ma drogi na skróty w odniesieniu do podstawowych wartości;

3. potwierdza znaczenie kryteriów kopenhaskich dla zagwarantowania w krajach kandydujących i potencjalnie kandydujących konsekwentnego i trwałego zaangażowania na rzecz demokracji, praworządności, praw człowieka, poszanowania i ochrony mniejszości oraz reform gospodarczych, a jednocześnie dostosowania się do zmieniających się potrzeb i wyzwań UE; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), by stosowały bardziej wiarygodne podejście oparte na zasługach, mocno zakorzenione w kryteriach kopenhaskich;

4. uważa, że rozszerzenie ma dla UE znaczenie strategiczne, tym bardziej w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; podkreśla, że silniejsza polityka rozszerzenia należy do najpotężniejszych narzędzi geopolitycznych, jakimi dysponuje UE, i że w jej sąsiedztwie nie ma już szarych stref; zwraca uwagę, że rozszerzenie jest strategiczną inwestycją w pokój, bezpieczeństwo, stabilność i dobrobyt, a także siłą napędową demokracji i europejskich wartości na całym kontynencie;

5. podkreśla geopolityczne znaczenie włączenia krajów Bałkanów Zachodnich, Ukrainy, Republiki Mołdawii i Gruzji do UE, zwraca uwagę na ich liczne trwające starania i znaczenie ich integracji dla stabilności i bezpieczeństwa w regionie oraz zachęca do stałego dialogu i współpracy w rozwiązywaniu obecnych konfliktów i różnic; głęboko ubolewa zatem nad oświadczeniami premiera Węgier dotyczącymi rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z Ukrainą oraz nad zmianą polityki tego kraju wobec Kosowa, i zauważa, że oświadczenia Viktora Orbána stanowią obstrukcję w procesie rozszerzenia UE; przypomina Radzie o potencjalnych negatywnych konsekwencjach objęcia przez Węgry prezydencji UE w lipcu 2024 r.;

6. ponownie wyraża zaniepokojenie informacjami, jakoby komisarz do spraw sąsiedztwa i rozszerzenia Olivér Várhelyi celowo dążył do obchodzenia i podważania centralnego charakteru reform w dziedzinie demokracji i praworządności w krajach przystępujących do UE; ponownie wzywa Komisję do wszczęcia niezależnego dochodzenia w tej sprawie oraz do przedstawienia jego wyników Parlamentowi i Radzie;

7. z zadowoleniem przyjmuje gotowość rządu Armenii do zbliżenia się do Unii Europejskiej i zwraca się do Komisji, aby rozważyła wyjście poza kompleksową i wzmocnioną umowę o partnerstwie w stosunkach dwustronnych;

8. stwierdza, że rząd turecki nie jest zainteresowany niwelowaniem utrzymującej się i rosnącej luki między Turcją a UE w zakresie wartości i standardów, ponieważ od kilku lat wykazuje wyraźny brak woli politycznej do przeprowadzenia niezbędnych reform, zwłaszcza w zakresie praworządności, praw podstawowych oraz ochrony i integracji wszystkich mniejszości etnicznych, religijnych i seksualnych; stwierdza ponadto, że rząd turecki nie wykazał żadnego zainteresowania przestrzeganiem kryteriów kopenhaskich oraz dostosowaniem się do polityk i celów UE;

9. podkreśla, że przystąpienie do UE musi odbywać się zgodnie z art. 49 TUE, z poszanowaniem odpowiednich procedur i pod warunkiem spełnienia ustalonych kryteriów, zwłaszcza kryteriów kopenhaskich dotyczących członkostwa w UE; zaznacza, że przystąpienie powinno zawsze być procedurą opartą na zasługach i wymagającą przyjęcia i wdrożenia odpowiednich reform w krajach Bałkanów Zachodnich, Ukrainie, Republice Mołdawii i Gruzji, zwłaszcza w dziedzinie demokracji, praworządności, praw człowieka, podstawowych wolności, poszanowania i ochrony mniejszości, gospodarki rynkowej i wdrażania dorobku prawnego UE; z zadowoleniem przyjmuje starania władz wielu krajów kandydujących i potencjalnie kandydujących o przyspieszenie programu reform i zachęca je, aby zdwoiły wysiłki pozwalające im osiągnąć postępy na drodze do członkostwa w UE, zgodnie z zaleceniami Komisji; oczekuje konkretnych postępów w nadchodzącym okresie w ramach wspieranego przez UE dialogu między Belgradem a Prisztiną i ma nadzieję, że strony wywiążą się ze swoich zobowiązań; ponawia apel do Komisji i Rady o zniesienie środków ograniczających podjętych wobec Kosowa; podkreśla, że w procesie rozszerzenia UE należy unikać wykorzystywania nierozwiązanych sporów dwustronnych i regionalnych do blokowania procesów akcesyjnych krajów kandydujących; apeluje do Komisji, aby zaproponowała mechanizm gwarantujący, że rozstrzyganie tych sporów i arbitraż w ich zakresie zostaną oddzielone od przystąpienia do UE; uznaje, że wykorzystywanie przez państwa członkowskie kwestii dwustronnych dla własnych korzyści jest sprzeczne z duchem traktatów UE; w tym kontekście wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie ponownie przedstawiają jednostronne roszczenia z przeszłości, co utrudnia drogę niektórym krajów kandydujących do UE i znacznie podważa wiarygodność UE;

10. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Ukrainy^(*), który będzie również wspierał reformy związane z przystąpieniem; przypomina swoje stanowisko w sprawie tego instrumentu przyjęte w październiku 2023 r.; jest zaniepokojony brakiem postępów w procedurze ustawodawczej i wzywa Radę do szybkiego przyjęcia ogólnego podejścia w sprawie rozporządzenia i ogólnego przeglądu wieloletnich ram finansowych, tak aby negocjacje międzyinstytucjonalne mogły rozpocząć się bez dalszej zwłoki;

11. jest głęboko przekonany, że absolutną koniecznością jest dostosowanie się krajów kandydujących i potencjalnie kandydujących do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, które oznacza również wykazanie się pełnym przestrzeganiem podstawowych zasad UE i jest ważnym prognostykiem trwałego członkostwa; przypomina, że przystąpienie do UE może nastąpić dopiero wtedy, gdy dany kraj dostosuje się do sankcji nałożonych przez UE w związku z rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie;

12. apeluje do UE i jej państw członkowskich o przyspieszenie integracji krajów, które wykazują strategiczne ukierunkowanie i niezachwiane zaangażowanie na rzecz reform związanych z UE, konsolidacji demokratycznej, podstawowych wartości oraz dostosowania się do polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;

13. zachęca do spójnego stosowania norm i zasad do wszystkich krajów kandydujących oraz apeluje do Komisji, aby zapewniła stałą skuteczność, przejrzystość i uczciwość w procesie rozszerzenia oraz podejmowanie wszystkich decyzji sprawiedliwie, bezstronnie i zgodnie z podstawowymi zasadami Unii;

14. apeluje do Komisji o ścisłe stosowanie zasady warunkowości i o formalną ocenę krajów przystępujących w ramach unijnego mechanizmu praworządności i sprawozdawczości, aby uzyskać obiektywny i jasny obraz sytuacji oraz zapobiec stałemu brakowi postępów, poważnym niedociągnięciom i regresowi; zwraca uwagę na ograniczone wysiłki podejmowane przez niektóre kraje objęte procesem rozszerzenia w celu spełnienia wymogów członkostwa zgodnie z kryteriami kopenhaskimi; wyraża ubolewanie z powodu poważnego i niepokojącego braku postępów – a nawet regresu – w niektórych krajach objętych procesem rozszerzenia na drodze do przystąpienia do UE; w tym kontekście wzywa Komisję do wypłacania funduszy tylko tym krajom, które osiągną wymierne wyniki i wdrożą reformy w obszarze kwestii podstawowych;

(*) Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z 20 czerwca 2023 r. w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy (COM(2023)0338).

15. wzywa UE, aby zadbała również o przygotowanie się do przyjęcia na jednolity rynek każdego kraju kandydującego do UE w procesie przystąpienia, gdy tylko wykaże się on zdolnością do przyjęcia wymaganych zobowiązań i ustanowienia solidnej praworządności; w tym kontekście apeluje o wprowadzenie modeli pozytywnej warunkowości tam, gdzie osiągnęte są postępy, o przyznanie dostępu do jednolitego rynku UE, a także do innych polityk i inicjatyw UE w oparciu o plan działań priorytetowych i odpowiednie programy sektorowe, a także o zapewnienie dostępu do odpowiednich funduszy UE, co umożliwi obywatelom krajów kandydujących czerpanie korzyści z przystąpienia w trakcie całego procesu, a nie dopiero jego zakończeniu; apeluje również, aby w przypadku regresu lub utrzymującego się braku postępów uruchamiać mechanizm negatywnej warunkowości w postaci zawieszenia finansowania przedakcesyjnego i negocjacji akcesyjnych; apeluje zwłaszcza o wprowadzenie bardziej rygorystycznej i egzekwowalnej rozliczalności w odniesieniu do wydatków z takich funduszy; podkreśla, że korzyści i inicjatywy, takie jak Europejska Wspólnota Polityczna, nie są alternatywą dla rozszerzenia ani jego substytutem, ponieważ zniweczyłoby to uzasadnione aspiracje krajów, które dążą do tego, by stać się państwami członkowskimi UE;

16. apeluje o rozważenie możliwości powołania głównego negocjatora UE, który byłby odpowiedzialny przed Parlamentem Europejskim i prowadziłby negocjacje na podstawie szerokiego mandatu dla poszczególnych krajów;

17. podkreśla, że trzeba wzmocnić nadzór parlamentarny nad polityką rozszerzenia UE; nalega na zwiększenie roli Parlamentu w całym procesie przystąpienia, w tym na umożliwienie mu pełnej kontroli postępów wielu krajów kandydujących i potencjalnie kandydujących we wszystkich obszarach polityki; wzywa Komisję i Radę do należytego uwzględnienia obaw i postulatów przedstawionych przez Parlament; podkreśla szczególną rolę organów parlamentarnych w krajach objętych procesem rozszerzenia i apeluje o nadanie im większego znaczenia w procesie przystąpienia do UE z uwagi na szczególną i kluczową rolę, jaką odgrywają one w wymaganym procesie reform, m.in. poprzez zbliżenie przepisów, nadzór i działania informacyjne skierowane do obywateli;

18. podkreśla, że równoległe z procesem rozszerzenia trzeba przeprowadzić reformy wewnętrzne w UE, by zwiększyć jej zdolność do prawdziwej integracji nowych członków, jak przewidziano w konkluzjach Rady Europejskiej z Kopenhagi z 1993 r., zagwarantować, że proces rozszerzenia pozytywnie wpłynie na ogólną spójność i stabilność UE, oraz zwiększyć zdolność UE do działania, reformując proces decyzyjny, w tym wprowadzając głosowanie większością kwalifikowaną, również w odniesieniu do decyzji dotyczących polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz w obszarach istotnych dla procesu akcesyjnego; apeluje zwłaszcza o zniesienie wymogu jednomyślności przy podejmowaniu decyzji o rozpoczęciu procesu negocjacyjnego, a także o otwieraniu i zamykaniu poszczególnych kłastrów i rozdziałów negocjacyjnych, ale podkreśla, że ostateczne decyzje w sprawie przystąpienia poszczególnych krajów kandydujących trzeba nadal podejmować jednomyślnie; apeluje ponadto o zapewnienie skutecznego funkcjonowania rozszerzonej Unii jako całości; przypomina, że postępy w znoszeniu wymogu jednomyślności byłyby również możliwe dzięki pełnemu wykorzystaniu potencjału zawartego w Traktacie z Lizbony; podkreśla, że reformy mogą zapewnić skuteczne funkcjonowanie rozszerzonej Unii jako całości, równoległe do negocjacji akcesyjnych z krajami kandydującymi, i że przygotowałyby to UE do przyjęcia nowych członków w rozsądnym terminie, najpóźniej przed końcem obecnej dekady;

19. apeluje o solidny mechanizm monitorowania umożliwiający śledzenie reform i postępów osiągniętych przez kraje kandydujące w spełnianiu wszystkich kryteriów politycznych; w szczególności postuluje ustanowienie specjalnego i skutecznego mechanizmu monitorowania, aby chronić podstawowe wartości i interesy finansowe Unii w kontekście procedur akcesyjnych; apeluje, aby przed kolejnym rozszerzeniem wzmocnić mechanizm ochrony praworządności oraz podstawowych zasad i wartości UE, a także zdolność monitorowania w celu zapewnienia zgodności z przepisami; podkreśla, że potrzebny jest szerszy mechanizm warunkowości w zakresie praworządności, obejmujący cały budżet Unii i wszystkie podstawowe wartości Unii określone w art. 2 TUE;

20. ponawia apel do Komisji, by wdrożyła zalecenia przedstawione w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 01/2022 w celu zapewnienia skutecznego oddziaływania unijnej pomocy finansowej przeznaczonej na wsparcie praworządności na Bałkanach Zachodnich, w szczególności przez opracowanie jasnych wytycznych i wskaźników referencyjnych na temat stosowania przepisów Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) dotyczących modulacji i warunkowości; apeluje do Komisji o dodanie nowych krajów przystępujących do IPA III;

21. apeluje do Komisji, aby w procesie rozszerzenia uwzględniła trwające refleksje i długoterminowe perspektywy reform polityki UE;
22. apeluje do UE i jej państw członkowskich, aby znacznie zwiększyły zaangażowanie społeczne i udoskonaliły komunikację strategiczną w celu informowania obywateli zarówno w państwach członkowskich UE, jak i w krajach kandydujących o korzyściach z rozszerzenia; apeluje do władz krajów przystępujących do UE, aby maksymalnie zaangażowały się w te wysiłki; wzywa UE i jej państwa członkowskie do aktywnego zaangażowania się w rozwiązywanie konfliktów i promowanie stosunków dobrosąsiedzkich w krajach przystępujących; wzywa Komisję do zapewnienia wsparcia finansowego krajom przystępującym, które rzeczywiście dążą do zapewnienia stosunków dobrosąsiedzkich i trwałego pojednania oraz zapewniają pełną zgodność ze strategicznymi celami, wartościami i interesami UE, w tym w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE;
23. apeluje do UE i jej państw członkowskich o dalsze propagowanie umiejętności korzystania z mediów i niezależności mediów, a także społeczeństwa obywatelskiego, w krajach kandydujących i potencjalnie kandydujących oraz o wspieranie ich w walce z manipulacją informacjami i z wrogą obcą ingerencją, aby umocnić demokratyczne instytucje i wartości; podkreśla znaczenie strukturalnego zaangażowania organizacji społeczeństwa obywatelskiego w proces rozszerzenia; w tym kontekście wzywa UE do przydzielenia dodatkowych zasobów podmiotom społeczeństwa obywatelskiego angażującym się na rzecz wartości i zasad UE, demokracji, budowania pokoju i kontaktów międzyludzkich; podkreśla, że należy uwzględnić równouprawnienie płci, prawa człowieka (w szczególności wolność wypowiedzi), ochronę mniejszości oraz ochronę obrońców praw człowieka w tych obszarach, a także potrzebę pełnego wdrożenia zasady niedyskryminacji w całym procesie akcesyjnym; podkreśla znaczenie zacieśnienia kontaktów międzyludzkich między państwami członkowskimi UE a krajami objętymi procesem rozszerzenia;
24. wzywa następnego kolegium komisarzy do mianowania komisarza ds. rozszerzenia, a także do przywrócenia odrębnej dyrekcji generalnej ds. rozszerzenia;
25. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodzącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi krajów przystępujących.
-